

El Museu i l'Alpina publiquen un conte sobre la Pedra de l'Encant

És una històrica escrita per Carme Clusellas i il·lustrada per Montse Bosch

Granollers

EL 9 NOU

L'Editorial Alpina i el Museu de Granollers han publicat el conte *La llegenda de la Pedra de l'Encant*, que enceta la nova col·lecció "El Barret de les Històries", destinada a difondre el patrimoni i la història local. La presentació del llibre es farà aquest dissabte a 2/4 de 7 de la tarda amb la presència de l'autora, la directora del Museu Carme Clusellas, i de la il·lustradora, la granollerina Montse Bosch.

Aquest primer conte té com a element central la Pedra de l'Encant i gira al voltant del mercat de Granollers, la construcció de les muralles i de la Porxada, embolcallat en una història de bruixes i bruixots, i també de personatges reals com els consellers de la ciutat o l'arquitecte Bartomeu Brufalt. El conte parteix de la llegenda original de la Pedra de l'Encant i de la dita "una riuada la va portar i una riuada se l'emportarà". La il·lustradora ha plasmat aspectes reals de la ciutat i de la comarca, i ha creat un seguit de personatges que contextualitzen la història. També ha incorporat altres elements com unes petites granotes, animals característics de la ciutat, i que els lectors podran jugar a trobar enmig del dibuix.

Amb la publicació de *La llegenda*

Portada del conte que es presenta aquest dissabte a la tarda

de la Pedra de l'Encant, Alpina obre una nova línia editorial adreçada als infants i continua amb la filosofia de publicar llibres d'altres temàtiques a banda dels mapes i guies excursionistes.

La col·lecció "El Barret de les Històries" vol reunir contes que tinguin com a eix central la història i el patrimoni de Granollers, per acostar-

la als més petits de manera atractiva. El nom de la col·lecció és el mateix de l'activitat que té lloc cada primer dissabte de mes davant del Museu per al públic familiar. El conte es complementa amb una fitxa en què es descriu l'element patrimonial central de la història i un petit glossari que defineix alguns dels mots més especialitzats de la narració.

Places

Anna Ballbona
Periodista

Algú es pot imaginar la plaça Major de Vic convertida en una immensa plaça dura, intercanviable amb qualsevol altra gran extensió

de plaça dura? L'urbanisme no és un divertiment com un altre per donar a les coses "un altre aire", per jugar a dibuixar o treure carers, per posar bancs de disseny o arbres bonics, per incloure o desviar cotxes al lliure arbitri. Més enllà de l'estètica, de les decisions urbanístiques se'n deriven moltes conseqüències. I una és eminentment cultural, identitària, de lligam o no lligam amb allà on es viu, de ser un poble amb unes propietats singulars o de ser una propietat de la gran metròpoli, un forat més del cinturó vermell.

A aquestes alçades del partit i a on es disputa aquest matx, ens juguem avançar amb pas vertiginós cap a la metropolització barcelonina o conservar alguna engruna pròpia, que no folklòrica. I conservar aquí, no té cap esclatxa d'antigor, de cosa xarona, sinó que és, en realitat, l'actitud més progressista davant la globalització urbanística i l'aplanament de Catalunya

La reforma del centre de la Garriga és ser o no ser un cromó idèntic a d'altres

—en termes, també, d'imaginari i amplitud mental—, de Barcelona en amunt i de Barcelona en avall. La reforma del centre de la Garriga no és només la reforma del centre de la Garriga. És ser o no ser un cromó més, idèntic i clavat a molts altres centres de Catalunya, sense ànima ni palpitació.

A Barcelona, la mastodòntica reforma de la Diagonal es va tombar a través d'una consulta popular. Una consulta on es va imposar el sentit comú de la gent —l'opció C— que troba que hi ha d'altres prioritats en el context de cinturó estret, d'ajuntaments escanyats econòmicament, que troba que ara no és el moment de grans obres urbanístiques.

A la Garriga ningú ha pensat, per ara, en el tramvia. Sembla que tampoc ningú ha pensat que potser no és l'hora, que caldria tenir en compte la falta de consens polític i social o que els canvis de mobilitat plantejats es podrien implantar sense necessitat d'una gran obra. O només amb retocs. Fer avançar mandats a cops d'obres insígnia per les quals passar a la posteritat ha quedat antic, és un error. El model ha de canviar. Per molt que s'hi entestín, per molt que la reforma del centre es faci, això ja no és modern, ja no vesteix.

Mònica Castanys exposa pintures a la sala El Quatre de Granollers

Granollers

La pintora Mònica Castanys exposa fins al proper dimecres 16 de juny a la sala d'art El Quatre de Granollers. Sota el títol "Les petits fours", l'artista presenta uns quadres amb temes actuals i quotidians, amb uns personatges que estan de passeig, conversant, fent un mos o badant davant un aparador. Castany sap transmetre tot tipus de sensacions amb pinzellades impressionistes i de traços gruixuts.

Alumnes de l'Escola de Música de Sant Celoni, en un concurs de piano

Sant Celoni

Sis alumnes de piano (d'entre 9 i 12 anys) de l'Escola Municipal de Música de Sant Celoni van participar el cap de setmana en el sisè Premi Infantil de Piano de Torroella de Montgrí, en què hi va haver un centenar de participants. Una de les alumnes de Sant Celoni, Alba España Romero, va obtenir una menció honorífica.

La mostra "Terra i colors" arriba a la segona edició

Granollers

L'Associació Cultural Amics de l'Àfrica de Granollers, amb la col·laboració de l'Obra Social Caixa de Sabadell, ha organitzat la segona edició de "Terra de colors. Artistes amagats", que des de dimarts es pot veure a la llibreria La Gralla de Granollers. Amb aquesta mostra es vol donar a conèixer el bagatge cultural de les persones que arriben o de les que ja fa temps que viuen aquí, ensenyant una part poc coneguda seva, plena d'inquietuds i de creativitat. En aquesta edició, exposen els seus treballs pictòrics el senegalès Baba Soumare, veí de Granollers i aficionat a pintar des que era nen; el mexicà Sandro de Ponte, de la Garriga, amb unes pintures de la sèrie *En el suelo*, i la colombiana Maria Fernanda Arévalo, que presenta pintures sobre alguns animals que viuen en diferents regions de Colòmbia, sempre en fons blancs.